

Toimittajalta.

„Mitä uskotte näistä nykyajan kauheuksista, uskonvainoista naapurimaassa y. m.“ kysyi äsken minulta eräs kirjeenvaihtaja. „Uskotteko, että sittenkin olemme menossa kohti sitä aikaa, jota raamatussa nimitetään tuhatvuotiseksi valtakunnaksi, ja että jumalattomuus sitten loppuu?“

Koko ihmiskunnan historia, vastaan tähän, on tuhatvuotisen valtakunnan valmistusta, sillä n. s. *millennium* on inhimillisen yhteiskehityksen lopputulos. Elämme nyt maan päällä viidennen juurirodun aikakautta ja tuhatvuotinen valtakunta toteutuu seitsemännen juurirodun aikana, jolloin kansat ja yksilöt uudestaan elävät paratiisin autuudessa ja rauhassa kaikkien elävien olentojen kanssa.

Mutta jo kuudennen juurirodun aikana veljeys tulee näkymään maallisissa oloissa ja yhteiskunta-elämässä. Sota tulee mahdottomaksi ja yhteisvoimin tehdään yhteistyötä.

Ja ennen sitä – pian jo – koettaa ihmiskunta jaloimpien yksilöittensä johtamana valmistua uutta aikaa vastaanottamaan. Pimein aika on ohi ja Vesimies-ajan aamu koittaa taivaanrannalla. Sentähden vastustavat voimat tekevät parastaan, jottei valo voittaisi. Elämme murrosaikaa – kuten monasti ennenkin, – mutta kohtalokkaampaa ja suurempia lupaavaa.

Totuudenetsijän ei tarvitse tulla levottomiksi eikä kadottaa tasapainoaan.

Ranskan suuri vallankumous 18:nnellä vuosisadalla on uudistunut Venäjällä meidän päivinämmä, ja kaikki tapahtuu nyt suuremmassa mittakaavassa. Kuten silloin on nytkin rääkätty ja murhattu sivistyneistöä ja aatelistoa. Kuten silloin on nytkin vainottu kirkkoa, uskontoa ja uskovaisia. Kuten silloin on nytkin Jumala asetettu viralta, Kristus kielletty ja materialistinen alempi järki korotettu taivaan ja maan ainoaksi hallitsijaksi. Kuten silloin on tämä nytkin merkinnyt johdon luovuttamista väkivallan, julmuuden ja tyranniuden paholaisille.

Mutta kuten silloin tämä nytkin on vain ohimenevää ilmiötä. Se kestää kauemmin, se koskee kipeämmin, mutta kuoleman se kantaa kohdussaan. Vaikka otaksuisimme, että Venäjällä nyt ovat jälleensyntyneet jotkut atlantilaiset mustat maagikot tai että he ovat näkymättöminä johtajina kulissien takana, mitä he aikaa voittaen voivat Mikaelin valkoisiin joukkoihin, jotka itsensä voittaneina jo ovat maailman voittaneet?

Ja onhan jokaisella mitalilla toinenkin puolensa. Jos musta ja nurja puoli aluksi näkyy, tulee lopulta kirkaskin puoli näkyviin. Ei ole sitä tuskaa maan päällä, josta ei mitään kaunista syntyisi. Soitto on suruiesta tehty, murehista muovaeltu, hymy on kyynelten tytär ja kärsimys on onnen isä.

Venäjän kansan sielussa elää sanomaton hyvyyden ja rakkauden kaipuu. Olemme tottuneet arvostellen katselemaan venäläisen kansallisuonteen heikkoja puolia emmekä aina muista, mitä kultaa senkin pohjalla piilee. Ei Venäjän kansa olisi

synnyttänyt semmoisia psykologeja kuin Tolstoi, Dostojeffski ja Vladimir Solovjeff – puhumattakaan H. P. Blavatskysta, – ellei sen sielussa olisi vielä mittaamattomia syvyyksiä ja korkeuksia. Sentähden sen nykyinen kiirastuli, joka länsimaalaisten mielestä tuntuu suorastaan helvetiltä, on sittenkin vain tietä taivasten portille – sekä sille itselleen, että koko Europalle. Emme osaa sanoa, mikä siitä muodollisesti syntyy. Mutta henkisesti kirkastuu kaikkien meidän käsityksemme elämän pyhyydestä, yksilön loukkaamattomuudesta ja vapaudesta sekä yhteisön velvollisuuksista. Tämän ja seuraavien vuosisatojen ajalla luokka- ja kansallisuuskäsitteet suuresti muuttuvat. Luokat ja kansat tulevat olemaan – ensin ihmisten käsityksissä, myöhemmin todellisuudessa – luonnollisia työyhtymiä, joilla kaikilla on sama suuri päämäärä: kansojen, luokkien, perheiden ja yksilöiden onni Europan Yhdysvalloissa.

(Ruusu-Risti 1930 Huhtikuu N:o 4, s. 137-138)